

לולב וערבה

מג-ב

במשך כל היום כלו, מימי המילואים, שמצוות הישיבה של אהרן ובניו במשכן במשך ימי המילואים היא דבר שמצוותו במשך כל היום.

ואל יוכיח לולב לסוכה, היהת ולולב הוא דבר שמצוותו שעה אחת, בשעת נטילה בלבד, פעם אחת ביום, ואילו סוכה מצוותה נשכחת במשך כל היום.

שما תאמר, הרי מצד שני יש לומר:

או כלך בדרך זו: דני סוכה שהוא דבר שמצוותו נהג לדורות, מלולב رغم שהוא דבר שמצוותו לדורות.

ואל יוכיח שבעת ימי המילואים, שאין הם נהוגין לדורות?

תשובה: תלמוד לומר בלימוד של גזירה שווה בין סוכה ובין שבעת ימי המילואים ולא בלימוד של "בנין אב":

"תשבו תשבו" – לגזירה שווה.

מג-ב

נאמר כאן בסוכה "ב██וכות תשבו שבעת ימים"

ונאמר במלואים: [ויקרא ח] "ופתח אהל מועד תשבו יום ולילה, שבעת ימים". מה להלן, במילואים, ימים ואפילו לילות. אף כאן, בסוכה, ימים ואפילו לילות.

שנינו במשנה: ערבה שנוהגת שבעה – כיצד? יום השבעי של ערבה שחול להיות בשבת, נהוגת אז מצוות ערבה שבעה ימים, ואפילו בשבת.

והוינן בה: ערבה ביום השביעי של חג שחול

"ימים" – ואפילו לילות!

שما תאמר: מנין אתה אומר ש"ימים" משמעותם "ימים ואפילו לילות"?

או איננו, ואולי אין כונת הפסוק אלא לומר להיפך – "ימים ולא לילות"!?

והרי דין הוא, שיש ללימוד ב"בנין אב", שאכן תהא מצוות סוכה נהוגת רק ביום ובלילות. שהרי:

נאמר כאן בסוכה "ימים", ונאמר בלולב "ימים".

מה להלן, בלולב, ימים ולא לילות, שנאמר "ביום הראשון".

אף כאן, בסוכה, ימים ולא לילות.

תשובה: או כלך [אולי תפנה ותכלך] בדרך זו, המלמדת שמצוות סוכה נהוגת גם בלילות:

נאמר כאן בסוכה "שבועת ימים", ונאמר בישיבת אהרן ובניו במקדש ביום המילואים "שבועת ימים".

מה להלן, ביום המילואים, ישו אהרן ובניו במקדש שבעת ימים ואפילו לילות – אף כאן, בסוכה, יש לישב בה שבעת ימים, ואפילו לילות.

והראיה שיש לדמות את ישיבת סוכה לימי המילואים ולא לדמות אותה לולב, כי נראה למי דומה מצוות סוכה, האם לולב או לימי המילואים.

הרי דני סוכה, שהיא דבר שמצוותו נהוגת